Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26151
Copyright: Admont, Benediktinerstift

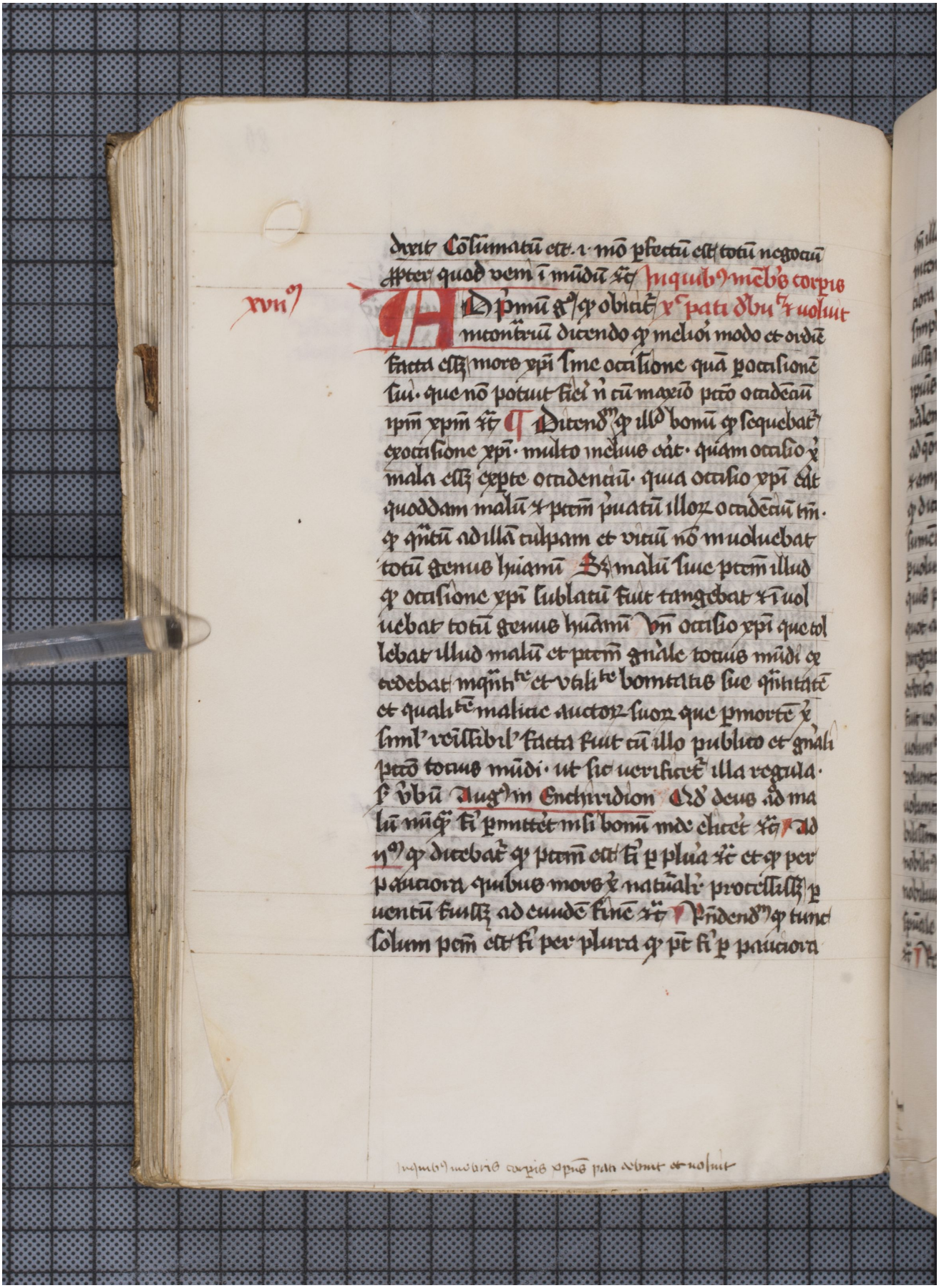

dxit Cōsumatū etc. i. mō pfectū est totū negotiū
ppter quod vem i mūdū ꝛc. Inquib⁹ mēb⁹ corpis
xvn⁹ Ad pmū g⁹ q obiat x⁹ pati dbu⁵ ꝛ nolut
mentiū dicendo q meliori modo et ordīe
facta est mors xpi ⁊ me occasione quā occasionē
sui. que nō potuit fieri n cū maxīo pcō octadecāū
rpm xpm ꝛc. Dicend⁹ q illd bonū q sequebat
ex occasione xpi. multo inclius erat. quam occasio ⁊
mala esset exepte octadecāū. qua occasio xpi erat
quoddam malū ⁊ pcm pniatū illoꝝ octadecāū tm.
q ānīū ad illā culpam et vitū nō mutuebat
totū genus humanū Et malū fuit pcm illud
q occasione xpi sublatū fuit tangebat ꝛ nol
uebat totū genus humanū Vn occasio xpi que tol
lebat illud malū et pcm gnāle totius mūdi ex
cedebat mgnitē et valitē bonitatis sue q̄ntitātē
et qualitē malitie auctoꝝ suoꝝ que pmortē ⁊
temp' rediribil' facta fuit cū illo publico et gnali
pcō totius mūdi. ut sic uerificet illa regula.
s' vbū Aug⁹ in Enchiridion Qd deus ad ma
lū mūdī ti' pmittet nisi bonū mdo eliceret ꝛc. Ad
q⁹ q dicebat q pcm est ti' p plura ꝛc et q per
paucioꝝ quibus mors ⁊ naturali' pro illis p
uenīū fuisset ad eundē finē ꝛc. Rēndend⁹ q tunc
solum pcm est ti' per plura q pt ti' p paucioꝝ